EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Imposició de les insígnies a les banderes del Bruc (1929)

CRÃ'NICAÂ SOCIAL. El 25 de maig de 1929, els manresans es van bolcar entusiasmats a celebrar la imposiciÃ³ de les insÃ-gnies de capitÃ general a les banderes del Bruc. Un acte que va comptar amb la presÃ¨ncia del rei Alfons XIII, que ja era la quarta vegada que visitava la ciutat. PerÂ comprendre el ressÃ² de l'esdeveniment, cal tenir en compte la llegenda que envoltava la batalla del Bruc.

Arxiu Comarcal del Bages (Fons Llorenç Gamisans)

Està provat que el 6 de juny de 1808 un cos format majoritàriament per sometents de la comarca s'havia imposat contra tot pronòstic a un contingent francès molt superior en nombre. Però, per explicar la victòria, la tradició havia recorregut a tota mena de factors, alguns de més *tangibles* i altres de no tant: des del famós timbaler del Bruc a la intercessió de la Mare de Déu de Montserrat i dels sants portats pels sometents en els estendards.

El 1908, coincidint amb el centenari dels fets, Igualada havia aconseguit que la seva bandera del Sant Crist obtingués la insígnia de capità general de Catalunya, la qual cosa li donava els mateixos honors de què gaudien durant les celebracions els titulars d'aquest càrrec militar. Manresa no va voler ser menys i el 1923 va demanar al govern espanyol el mateix reconeixement per a les seves banderes de la Puríssima i dels Sants Patrons, davant les protestes dels igualadins, que consideraven que els penons manresans no havien estat al Bruc. L'expedient d'investigació obert per l'exèrcit, però, va verificar la seva presència a la batalla i el 1927 el consell de ministres va aprovar la petició.

Dos anys més tard, per fer efectiva la concessió, Alfons XIII va desplaçar-se a Manresa acompanyat de la seva família i d'un seguici de personatges palatins. Tota la ciutat es va ben engalanar, però els actes centrals van tenir lloc davant de l'Institut de Segona Ensenyança (avui Lluís de Peguera), que havia estat inaugurat feia només dos anys, justament en compliment de la històrica promesa feta per les Corts de Cadis (1812) de construir un monument per reconèixer l'esforç de guerra manresà. Allí, abans de la missa de campanya oficiada pel bisbe de Vic, les infantes Cristina i Beatriu van col·locar els llaços a les banderes, mentre la multitud cridava visques a Espanya, a la família reial i al sometent.

Però on més palesa es va fer l'alegria popular va ser en la desfilada pel passeig de Pere III, ple de gom a gom. A la foto, podem veure un grup de joves de la comitiva, immersos en una batalla de flors. Alguns llueixen el vestit tradicional de sometent, amb la barretina.